VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Spraw Zagranicznych (nr 102)**

z dnia 9 października 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 102)

9 października 2013 r.

Komisja Spraw Zagranicznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Grzegorza Schetyny (PO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

– rozpatrzenie zawiadomienia Prezesa Rady Ministrów o zamiarze przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji, bez zgody wyrażonej w ustawie Ósmego Protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r., Pierwszego Protokołu dodatkowego do Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem – Regulaminem wewnętrznym Kongresów, Światowej Konwencji Pocztowej, Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych (druk nr 1738),

– zaopiniowanie kandydata na stanowisko ambasadora RP – pana Tadeusza Szumowskiego,

– sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Beata Stelmach** oraz **Artur Nowak-Far** podsekretarze stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Łukasz Andrzejczyk**, **Piotr Babiński** i **Artur Kucharski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Przemysław Sadłoń** – legislator z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji. Witam panią minister Beatę Stelmach oraz pana ministra Artura Nowaka-Fara.

Porządek dzienny przewiduje trzy punkty: rozpatrzenie zawiadomienia Prezesa Rady Ministrów o zamiarze przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji, bez zgody wyrażonej w ustawie Ósmego Protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r., Pierwszego Protokołu dodatkowego do Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem – Regulaminem wewnętrznym Kongresów, Światowej Konwencji Pocztowej, Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych; zaopiniowanie kandydata na stanowisko ambasadora RP – pana Tadeusza Szumowskiego oraz sprawy bieżące.

Oddaję głos panu ministrowi. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, akt prawny, który jest przedmiotem ratyfikacji, dotyczy funkcjonowania szeroko pojętych usług pocztowych. Zawiera szereg dostosowań natury technicznej, również takich, które wynikają z postępu technicznego. Odnosi się na przykład do usług płatniczych, które są obecnie wykonywane za pomocą technologii informatycznej. Pojawiła się konieczność dostosowania aktu do współczesnych uwarunkowań.

Akt nie zawiera reguł, które by dotyczyły praw i obowiązków obywateli, ani też nie odnosi się do zagadnień dotyczących praw suwerennych. Stąd proponowany jest tryb ratyfikacji bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie. Prosimy Wysoką Komisję, aby tak procedować z tym projektem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania do pana ministra? Nie ma zgłoszeń. Stwierdzam, że w terminie wyznaczonym przez Marszałek Sejmu, tj. do dnia 24 września br. nikt z posłów nie zgłosił zastrzeżeń do trybu ratyfikacji. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Nie ma uwag.

Proponuję, aby Komisja przyjęła sprawozdanie o niezgłaszaniu zastrzeżeń. Kto jest za przyjęciem sprawozdania? (12) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0).

Komisja jednogłośnie przyjęła sprawozdanie o niezgłaszaniu zastrzeżeń do druku nr 1738. Dziękuję, panie ministrze.

Proszę panią minister Beatę Stelmach o przedstawienie kandydatury pana Tadeusza Szumowskiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Indonezji, Demokratycznej Republice Timoru Wschodniego oraz przy Stowarzyszeniu Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN).

Podsekretarz stanu w MSZ Beata Stelmach:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Pan Tadeusz Szumowski jest synem dyplomaty II Rzeczypospolitej, doktorem nauk humanistycznych, absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego. Studiował także w Instytucie Studiów Politycznych w Paryżu. Należy do grupy najbardziej doświadczonych dyplomatów nowej Polski. W Ministerstwie Spraw Zagranicznych jest zatrudniony od stycznia 1990 r. Od tego czasu pełnił w resorcie spraw zagranicznych wiele ważnych i odpowiedzialnych funkcji, o których chciałabym pokrótce opowiedzieć.

W pierwszych latach transformacji, do 1994 r. był radcą w ambasadzie RP w Londynie, zastępcą ambasadora, a pod koniec charge d'affaires. Przez kolejne 4 lata zajmował w MSZ stanowisko wicedyrektora w Departamencie Afryki, Azji, Australii i Oceanii. W następnych latach do 2001 r. pełnił funkcję ambasadora RP w Australii i Nowej Zelandii. Po powrocie do kraju został przeniesiony do archiwum MSZ na stanowisko wicedyrektora. W październiku 2005 r. powierzono mu obowiązki dyrektora Biura Kadr i Szkoleń MSZ. W 2006 r. został mianowany ambasadorem RP w Irlandii. Po powrocie do kraju w 2010 r. w drodze konkursu objął stanowisko zastępcy dyrektora Departamentu Azji i Pacyfiku, a od lipca ubiegłego roku do maja bieżącego roku kierował tym departamentem.

Pan Tadeusz Szumowski jest urzędnikiem służby cywilnej. W wyniku egzaminów uzyskał w 1997 r. mianowanie do służby w stopniu urzędniczym typu A. Od 2007 r. pan Tadeusz Szumowski jest ambasadorem tytularnym. Jest autorem wielu publikacji na tematy międzynarodowe i związane z polską polityką zagraniczną. Jest współautorem serii wydawniczej „Polskie Dokumenty Dyplomatyczne", wykładowcą akademickim. Biegle włada językami: angielskim, francuskim i rosyjskim. Posługuje się także językiem irlandzkim. Jest żonaty i ma trzech synów.

Biorąc pod uwagę bardzo dobre przygotowanie merytoryczne kandydata, jego dotychczasowe doświadczenie zawodowe, a także doskonałą znajomość problematyki regionu, pragnę zarekomendować pana Tadeusza Szumowskiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Indonezji, Demokratycznej Republice Timoru Wschodniego i przy Stowarzyszeniu Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN). Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Bardzo proszę pana ambasadora o przedstawienie koncepcji pracy na placówce.

Kandydat na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Indonezji, Demokratycznej Republice Timoru Wschodniego i przy Stowarzyszeniu Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) Tadeusz Szumowski:

Panie przewodniczący, pani minister, szanowni państwo. Indonezja to kraj wulkanów, ognia i tsunami. Kraj 17 tysięcy wysp, czwarte najludniejsze państwo świata, liczące 250 mln mieszkańców. Państwo największej populacji wyznawców islamu, ale jednocześnie państwo świeckie. Trzecia największa demokracja świata. Członek m.in. G-20, odnotowujący ponad 6-procentowy wzrost PKB w ciągu ostatnich 10 lat, a także Organizacji Wspólnoty Islamskiej, ASEM, współzałożyciel ASEAN, którego siedziba mieści się w Dżakarcie. Indonezja jest państwem dwóch oceanów. Przez Cieśninę Malakka przepływa ponad połowa światowego handlu ropą i ¼ globalnej produkcji handlowej. Indonezja i Malezja stanowią morskie serce Azji.

Polska nawiązała stosunki dyplomatyczne z Indonezją w 1955 r. Za czasów prezydenta Sukarno były one w miarę intensywne, za dyktatury generała Suharto zaledwie poprawne. Po zmianach w 1998 r. i wejściu Indonezji na drogę demokracji nabrały nowego charakteru. Chciałbym, by po niedawnej wizycie w Polsce prezydenta Indonezji stosunki między Polską a Indonezją nabrały dodatkowego przyspieszenia i treści. Jest kilka płaszczyzn, na których opierają się nasze relacje.

Po pierwsze, współpraca gospodarcza. Paradoksem jest, że Indonezja, czwarty najludniejszy kraj świata, 15. gospodarka na świecie jest dopiero piątym, biorąc pod uwagę wielkość handlu, partnerem gospodarczym Polski w Azji Południowo-Wschodniej. Niekorzystne dla Polski są znaczne dysproporcje we wzajemnych obrotach. Jako ambasador będę działał na rzecz zwiększenia polskiego eksportu i wyrównania bilansu handlowego. Najistotniejszą kwestią jest skuteczne wywieranie presji na partnera indonezyjskiego na rzecz zwiększenia otwartości rynku. Indonezja należy do krajów najbardziej restrykcyjnych pod względem dopuszczania do obrotu towarów i usług pochodzących z krajów wysoko rozwiniętych. Sprawa jest przedmiotem wieloletnich negocjacji w ramach WTO między Brukselą a Dżakartą.

Podpisanie w czasie wrześniowej wizyty w Polsce prezydenta Yudhoyono porozumień o współpracy w dziedzinie rolnictwa i rybołówstwa otwiera nowe możliwości. Już dziś na indonezyjskim rynku znaleźć można polskie wędliny i wyroby z kurczaka. Firma Konspol z Nowego Sącza nie tylko eksportuje swoje wyroby, ale zamierza wybudować w Indonezji ogromny zakład hodowlano-przetwórczy. Polska technologia, polskie receptury, polsko-indonezyjskie zaplecze finansowe są kluczem do sukcesu. Mięso i przetwory drobiowe, obok wyrobów mleczarskich, stają się powoli polską marką w Indonezji. Podpisane porozumienie w sferze rybołówstwa stwarza szansę wymiany doświadczeń w zakresie ochrony zasobów rybnych, nowych technologii ryb słodkowodnych, przedstawienia przez Polskę oferty unowocześnienia indonezyjskiej floty rybołówczej.

Bardzo istotnym sektorem współpracy i szansą dla polskich firm przez przemysł górniczo-wydobywczy. Indonezja to kraj wielkich złóż węgla – 350 mln ton rocznego wydobycia. W Indonezji mają przedstawicielstwa dwie duże polskie firmy specjalizujące się w produkcji i eksporcie urządzeń górniczych, a także transferze technologii wydobywczej KOPEX i FAMUR. Ta ostatnia brała niedawno udział w przygotowaniu całościowego projektu budowy wielkiej kopalni odkrywkowej węgla kamiennego w Południowym Kalimantanie. Jeśli projekt ten zostanie przyjęty, można liczyć nie tylko na prowadzenie nadzoru nad jego wykonaniem, ale także na zamówienia w dostawach sprzętu i technologii.

Ostatnie targi górniczo-hutnicze w Katowicach, będące prezentacją wyrobów polskiego przemysłu górniczego cieszyły się sporym zainteresowaniem potencjalnych kontrahentów z Indonezji. Rozmawiałem w Katowicach z przedstawicielami polskich firm o możliwościach ich udziału w specjalnych targach organizowanych w Indonezji. Będzie ku temu okazja w czasie przyszłorocznej wizyty studyjno-ekspozycyjnej na przełomie stycznia i lutego, organizowanej przez Ministerstwo Gospodarki RP. Pomocne dla ożywienia kontaktów dwustronnych, nie tylko w dziedzinie przemysłu górniczego, byłoby zawarcie negocjowanego od jakiegoś czasu porozumienia między województwem śląskim a prowincją Południowy Kalimantan.

Zamierzam inicjować i wspierać relacje partnerskie na poziomie regionów. Przykład dobrej współpracy między miastami i prowincjami Polski i Chin jest obiecującym prognostykiem także dla tego typu relacji polsko-indonezyjskich. Będę dążył do zawarcie porozumienia z Indonezją w dziedzinie transportu i infrastruktury oraz memorandum w dziedzinie ochrony środowiska. Podpisanie tych umów otwierałoby drzwi do udziału w przetargach. W Azji, a tym samym w Indonezji tego typu porozumienia są często nieodzownym elementem w uzyskiwaniu zamówień, zapraszaniu do udziału w konkursach, wyborze technologii realizacyjnej.

Rolą ambasady powinno być ułatwianie kontaktów, promocja polskiej oferty, zbieranie i przekazywanie danych o planowanych przetargach. Przed laty Indonezja należała do głównych odbiorców polskiego sprzętu wojskowego. Dziś konkurencja jest znacznie trudniejsza i oparta bardziej na jakości i wartości oferty, a nie jedynie na preferencjach politycznych. Na miejscu, w Dżakarcie działa przedstawicielstwo Polskiego Holdingu Obronnego (dawnego BUMAR). Kontynuowane są dostawy sprzętu do systemów obrony przeciwlotniczej ASTER. Konsorcjum zabiega o wygranie przetargu na zakup przez Indonezję rakiet artyleryjskich, a w przyszłości rakiet PIORUN. Ambasada będzie zabiegać o stworzenie jak najlepszych warunków dla osiągnięcia tych celów.

W niedalekiej przyszłości Indonezja zamierza rozpisać przetarg na dostawę i serwis statków ratownictwa morskiego i dla straży przybrzeżnej. Zainteresowanie budzą produkowane w PZL Świdnik śmigłowce SOKÓŁ oraz samoloty patrolowe i rekonesansowe BRYZA M-28. Chodzi o kontynuację zakupów sprzed kilkunastu lat śmigłowców dla indonezyjskiej policji oraz dla zastosowania w ratownictwie i gaszenia pożarów leśnych.

To wszystko dobrze wróży, ale stanowi również wyzwanie dla nowego ambasadora – kontynuowania i konsekwentnego inspirowania zainteresowania indonezyjskich decydentów polską produkcją zbrojeniową.

Druga dziedzina współpracy obejmuje relacje w sferze wartości. Oba kraje weszły na drogę demokracji w końcu XX wieku. Oba kraje uznały, że szerzenie wartości demokratycznych wykracza poza ich granice, że przesłaniem zwycięstwa wolności, państwa obywatelskiego, rządów prawa jest wspieranie i kultywowanie demokracji tam, gdzie się ona dopiero rodzi lub tam, gdzie jest zagrożona. To legło u podstaw stworzenie Wspólnoty Demokracji. Znalazło to również swoje urzeczywistnienie w indonezyjskim projekcie zwanym Balijskim Forum Demokracji. Te dwie inicjatywy, funkcjonując na podobnych przesłankach, koncentrują się na wspieraniu demokracji w różnorodnych międzynarodowych środowiskach. Forum Balijskie skupia się głównie na Azji. Indonezja uczestniczy w spotkaniach Wspólnoty Demokracji. Polska jest reprezentowana na corocznych konferencjach balijskich. Jako ambasador RP w Dżakarcie będę szukał wspólnych płaszczyzn współpracy tych tak ważnych dla szerzenia demokracji inicjatyw.

Realne wydają się projekty pomocy rozwojowej, np. szkolenia, warsztaty demokratyzacyjne, realizowane wspólnie z Indonezją w państwach trzecich. Będę też działał na rzecz wzbogacenia debaty o demokracji i dla demokracji w wymiarze dwustronnym. Funkcjonujący od kilku lat polsko-indonezyjski dialog międzywyznaniowy jest dobrą płaszczyzną porozumienia i zrozumienia się nawzajem. Dwa lata temu w Krakowie, w tym roku w Dżakarcie, w przyszłym roku w Białymstoku spotkają się przedstawiciele nauki, przywódcy religijni i duchowi, młodzież akademicka z Polski i Indonezji, by rozmawiać o sprawach współżycia w różnych, odmiennych środowiskach kulturowych i religijnych.

To ważna platforma wzajemnego poznawania się, uczenia szacunku dla odmienności, tolerancji i zrozumienia. Niedawno Indonezja zaproponowała Polsce podpisanie specjalnego porozumienia o współpracy w dziedzinie propagowania wartości demokratycznych. Jest to bardzo ciekawa inicjatywa.

Istotne wzbogacenie relacji polsko-indonezyjskich, także w wymiarze wartości, stanowi obecność i posługa od wielu lat w Indonezji kilkudziesięciu polskich misjonarzy. Pracując na misjach od lat 50. XX wieku, niosą wsparcie potrzebującym pomocy społecznej, duchowej, religijnej. Zakładają szkoły i ochronki oraz domy opieki. Jako ambasador będę starał się wspierać naszych misjonarzy w ich codziennym trudzie. Dysponując co prawda ograniczonymi środkami pomocy rozwojowej, będę z uwagą i życzliwością

wsłuchiwał się w ich głosy i potrzeby. Odbyłem już i zamierzam odbyć przed wyjazdem szereg spotkań z przełożonymi polskich misjonarzy, których obecność w Indonezji promuje nasz kraj i jest częstokroć jedynym bezpośrednim źródłem wiedzy o Polsce.

Inną dziedziną, w której widzę szansę dobrej współpracy polsko-indonezyjskiej, jest szkolnictwo wyższe. Podpisany list intencyjny między ministerstwami jest wstępem do bliższej współpracy. W przyszłym roku dojdzie najprawdopodobniej do pierwszego forum akademickiego. Spotkają się rektorzy polskich i indonezyjskich firm, by rozmawiać o kompatybilności studiów i programów, wymianie studentów i profesorów. Ambasada będzie wspierać kampanię informacyjną Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, mającą na celu zwiększenie liczby indonezyjskich studentów na polskich publicznych i niepublicznych uczelniach.

Ambasador RP w Dżakarcie akredytowany jest także na Timor Wschodni. Jest to jedno z najbiedniejszych państw regionu, zniszczone wojną. Obserwowałem wybijanie się Timoru Wschodniego na niepodległość z bliższej odległości. Jako ambasador RP w Australii, śledziłem na bieżąco te wydarzenia. Miałem okazję rozmów z przyjeżdżającymi często do Australii politykami timorskimi oraz koordynatorem z ramienia ONZ międzynarodowej pomocy przy odbudowie kraju.

Polska nawiązała stosunki dyplomatyczne z Timorem Wschodnim w 2002 r. Relacje między oboma krajami są znikome. Handel prawie nie istnieje. Kontakty są bardzo ograniczone. Timor Wschodni to drugi w Azji, po Filipinach, kraj katolicki. Działają tutaj w trudnych warunkach życiowych i klimatycznych polscy misjonarze i misjonarki. Za pośrednictwem ambasady polskiej dociera do nich niewielka pomoc humanitarna i rozwojowa na zakup sprzętu, podręczników, narzędzi medycznych.

Timor Wschodni ubiega się o członkostwo w ASEAN. Siedzibą tej organizacji grupującej 10 państw Azji Południowo-Wschodniej jest Dżakarta. Ambasador RP w Indonezji jest od listopada 2012 r. również akredytowany przy sekretariacie tej organizacji. Głównym zadaniem ambasadora jest obserwowanie zmian zachodzących w obszarze działania ASEAN, informowanie i zamierzeniach i planach integracyjnych, analizowanie wpływu tej organizacji na sytuację w Azji i stosunków między ASEAN a Unią Europejską.

ASEAN nie jest azjatyckim odpowiednikiem Unii Europejskiej. Jest znacznie bardziej niejednolity i zróżnicowany. Ambicje poszczególnych krajów i różnice między nimi nie skłaniają do zacieśnienia współpracy na miarę integracji europejskiej. Od 1992 r. obszar ASEAN objęty jest strefą wolnego handlu. ASEAN ma ambitne plany stworzenia do 2015 r. wspólnoty ekonomicznej. Mówi się także o przyszłościowej wspólnej walucie. Relacje ASEAN i Unii Europejskiej to przede wszystkim relacje poszczególnych państw członkowskich. W 2009 r. podpisana została umowa ramowa o wszechstronnym partnerstwie i współpracy miedzy UE a Indonezją. Istnieje także szereg powiązań o charakterze strukturalnym, w których UE i ASEAN występują grupowo, między innymi ASEM.

Obserwacja procesów zachodzących pomiędzy ASEAN a UE i analiza ich przełożenia na sprawy polskie oraz stosunki Polski z Azją powinny być regularną aktywnością ambasady RP w Dżakarcie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję bardzo. Proszę o zadawanie pytań. Pan poseł Szczerski.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Mam pytanie do pani minister o przyczyny wcześniejszego odwołania obecnego ambasadora. Czy wynikało to z oceny sytuacji? Jeśli tak, to miałbym pytanie do pana ambasadora Szumowskiego, co ewentualnie chce naprawić na placówce, z której poprzedni ambasador został odwołany przed czasem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Czy są jeszcze pytania? Jeśli nie, to bardzo proszę panią minister o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz stanu w MSZ Beata Stelmach:

Panie pośle, bardzo dziękuję za to pytanie. Wyjaśniam, że powrót ambasadora nastąpił z przyczyn rodzinnych. Była to wspólna decyzja ówczesnego pana ambasadora i MSZ.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Pan poseł Szczerski, bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Zapytam pana ambasadora o zasoby, jakie będzie miał do dyspozycji na placówce, również w aspekcie finansowym. Problem polega na tym, że nasze aspiracje w odniesieniu do krajów Azji Południowo-Wschodniej są duże, ale instrumenty będące do dyspozycji są bardzo ograniczone. Jakimi środkami będzie pan dysponował, żeby prowadzić polską politykę w tej części świata?

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Czy są jeszcze pytania? Jeśli nie, bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

Kandydat na ambasadora RP Tadeusz Szumowski:

Dziękuję bardzo. Panie pośle, karda ambasady liczy 20 osób, z czego 14 to personel miejscowy. Pracowników przysłanych z Polski jest zaledwie kilku. Zdecydowanie będę działał na rzecz wzmocnienia obsady dyplomatycznej, zwłaszcza na kierunku konsularnym. Indonezja to przeogromny kraj. Coraz częściej Polacy wyjeżdżają do Indonezji na wakacje i nie tylko na wakacje. Obszar od Północnej Sumatry do Zachodniej Papui obejmuje kilka tysięcy kilometrów. Pomoc konsularna w takiej sytuacji jest trudna, często opóźniona i niewystarczająca. Obecnie ambasada nie dysponuje całym etatem konsularnym, tylko dwiema połówkami etatów. Moim zdaniem jest to złe rozwiązanie. Będę starał się przekonać moich przełożonych, by tę sytuację zmienić.

Jeśli chodzi o finanse, zakładam, że na utrzymanie i funkcjonowanie placówki są to wystarczające środki. Jeśli byłaby możliwość ich zwiększenia, można byłoby odwiedzić znacznie więcej miejsc, żeby zachęcić do współpracy z Polską. Moim marzeniem jest nawiązywanie współpracy regionalnej. Uważam, że na poziomie regionów, prowincji, miast dzieją się rzeczy najważniejsze. Tam jest prawdziwe życie. W Indonezji władze lokalne prowincji mają znacznie więcej możliwości podejmowania decyzji niż władze centralne.

W tym roku po raz pierwszy zorganizowaliśmy regionalne forum Polska – Chiny. Okazało się, że Azja jest dobrym terenem do nawiązywania kontaktów na szczeblu regionalnym. Indonezja jest krajem, z którym można by te kontakty rozwijać. Południowy Kalimantan bardzo dobrze współpracuje ze Śląskiem. Zbliżające się ku końcowi negocjacje w sprawie porozumienia mogą być przełomem w nawiązywaniu kontaktów z poszczególnymi wyspami i prowincjami. Jeśli miałbym więcej pieniędzy, to miałbym więcej możliwości popularyzowania tego pomysłu w Indonezji i zachęcania partnerów do kontaktów z Polską.

Istotna jest również pomoc rozwojowa i humanitarna. Nie ma takiej sumy, której nie można by dobrze alokować, i to nie tylko w samej Indonezji, ale również w Timorze Wschodnim. Jak mówiłem, jest to bardzo biedny kraj. Tam wojna poczyniła ogromne spustoszenie. Choć dziś czyta się w statystykach, że przeciętny dochód na głowę mieszkańca wynosi około 7 tys. USD, bierze się pod uwagę bogate złoża ropy i gazu, które znajdują się w szelfie pomiędzy Timorem Wschodnim a Australią. Jednak trzeba je jeszcze wydobyć, a dochody z wydobycia nie przekładają się jeszcze na codzienne życie Timorczyków.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję bardzo. Nie ma więcej pytań, zatem przeprosimy na chwilę kandydata i przeprowadzimy głosowanie.

Poddaję pod głosowanie kandydaturę pana Tadeusza Szumowskiego na stanowisko ambasadora RP w Republice Indonezji, Demokratycznej Republice Timoru Wschodniego i przy ASEAN. Kto jest za? (12) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0). Komisja jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała kandydaturę. Proszę poprosić kandydata. Gratuluję wyboru.

Przechodzimy do spraw bieżących. Pan przewodniczący Waszczykowski.

Poseł Witold Waszczykowski (PiS):

Dziękuję. Mam trzy krótkie sprawy. Po pierwsze, chciałbym zapytać, czy jest polskie stanowisko wobec decyzji litewskiego Najwyższego Sądu Administracyjnego w kwestii

zniesienia dwujęzycznych tablic z nazwami ulic w rejonie wileńskim. Prosiłbym o powiadomienie nas o tym.

Chciałbym również zapytać o dwie sprawy konsularne. Jedna dotyczy pana Ryszarda Reka, który został chyba miesiąc temu aresztowany w Grecji. Mieszkał na polu namiotowym z wnuczką i został oskarżony o pedofilię. Sprawa nie ma żadnych podstaw, ale została poważnie potraktowana przez władze greckie. Czy można coś zrobić? Wiem, że adwokaci łódzcy ujęli się za nim. Otrzymuję jednak rozbieżne informacje w tej sprawie.

O trzeciej sprawie nie będę mówił publicznie, lecz przekażę pani minister materiały na piśmie. Mail, który dotarł do mnie z Azji, wskazuje, że mamy do czynienia ze sprawą kryminalną, w którą są zamieszani Polacy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję. Rozumiem, że poczekamy na odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MSZ Beata Stelmach:

Panie przewodniczący, żadna z tych kwestii nie znajduje się w zakresie moich obowiązków i nie chciałabym państwa wprowadzać w błąd, zatem pozwolę sobie przekazać te sprawy natychmiast do odpowiednich komórek. Jak najszybciej przekażemy odpowiedź na piśmie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Czy są jeszcze jakieś sprawy bieżące? Nie ma zgłoszeń.

Dziękuję pani minister i państwu posłom. Zamykam posiedzenie Komisji.